

но груба, но и аз и Христо бяхме възхитени от нея и той грижливо окачи плаката на челно място в редакцията.

Все по това време се повдигна въпросът за изпращане от България делегати за международна социалистическа конференция за мир в Стокхолм и аз пак по указания на Христо, нарисовах челна карикатура за Смях и сълзи. На карикатурата бяха изобразени Георги Кирков и Янко Сакъзов с маслинен клончета в ръце. Текста на карикатурата бе :

Изглежда, тогава Христо се спираше само на хумористичната страна от отношенията между тесни и широки социалисти, на непримиримостта на Благоевата партия към общоделската, без да навлиза в дълбоките принципи противоречия между тях и без да взема страна. Особено охотно се шегуваше той с фанатичната неотстъпчивост на тесняците и често си служеше с изрази като: "Опърничав като тесняк, тесняшки инта" и др.

Х Х Х

Предстоеше събирането на 43 набор в казармата. Това бе един от ония набори на осемнадесетгодишни младежи, с които трябваше да се запълват оредялите фронтови линии. Към тоя набор се числеше и Христо. Но той и неговият приятел Цветан Нойков /"Животец"/ също от редакцията на Смях и сълзи бяха подали вече документите си в Военното училище и чакаха да бъдат приети. Един ден намерих редакцията ни заключена в необичайно време, а на вратата ѝ прибодена бележка от Христо, която ми съобщаваше, че целият състав е в "Дълбок зимник". Намерих ги там, около широка маса всред бирени чаши с повишено настроение вече да пеят :

Хайда другари да чукнем стаканите!

Това бе стихотворение от Христо по повод събирането на 43 набор напечатано в последния брой на Смях и сълзи. Пееха го по гласа на Вазовата ученическа песен

Морен сеячът в нивата сееше.

Редакцията на Смях и сълзи даваше прощален гуляй на своя първенец.

Няколко дни след това Христови приятели - кукушани също дадоха прощален гуляй на новобранеца. Бяха Аспарух Чичеклиев, Бория Понев, Георги Димов, Христо Хаджиев и др. По изключение, ако и некукушани, участвах и аз. Натоварена на два файтона веселата компания се отправи от сутринта към Панчерево. Беше слънчев пролетен ден и веселбата на открито край Искра продължи до късно след обед. Къпахме се в ледената още вода на Искра. Съблечен, преди да влезе във водата, Христо дълго самотоволно разглеждаше голото си тяло, като тупаше с юмручета широките си изпъкнали